

N:o 25.

Ank. till Riksd. kansli den 22 april 1898, kl. 11 f. m.

Betänkande, i anledning af väckta motioner om ändring af bestämmelserna rörande postbevillningen.

(1:a A.)

Förslag om ändringar i gällande bestämmelser rörande postbevillningen hafva framställts i två inom Andra Kammaren väckta motioner, n:is 30 och 184, den förra af herr *A. Norrman* och den senare af herr *O. G. Eklund*.

Bevillningsutskottet, som ansett nödigt att för dessa frågors bedömande erhålla utredning om de ekonomiska verkningar, som de i berörda motioner föreslagna nedsättningarna i postbefordringsafgifterna komme att för postverket medföra, har för sådant ändamål i vederbörlig ordning utverkat Kongl. Maj:ts befallning till generalpoststyrelsen att till utskottet inkomma med utredning i berörda hänseende; och har dylik utredning från generalpoststyrelsen till utskottet inkommit.

Herr *Norrman* föreslår, att Riksdagen måtte besluta att genom skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t tacktes vidtaga sådana ändringar i nu gällande poststadga, att afgiften för rekommenderade inrikes bref nedsattes från tjugu till tio öre jemte vanlig befodringsafgift, samt att vigten å vanliga inrikes bref, som skola befodras för enkelt porto, måtte höjas till 25 gram.

Till stöd för dessa förslag anföres i motionen följande:

»Enligt nu gällande poststadga utgör afgiften för rekommenderadt bref 20 öre, hvartill kommer den vanliga brefbefodringsafgiften, minst 10 öre. Man kan således icke få ett dylikt bref befodradt under 30 öre, äfven om det endast innehåller 5 ellär 10 kronor. Deremot kostar en postanvisning endast 15 öre för belopp under 25 kronor. Klart är alltså, att det kostar afsändaren jemnt *dubbelt* så mycket att sända 5 till 25 kronor i rekommenderadt bref som med postanvisning. Hvad rim och reson, som kan ligga i denna anordning, är något svårt att förstå. Icke kan väl skälet till olikheten ligga endast deruti, att postverket skulle hafva någon betydligt större risk eller större besvär för det rekommenderade brefvet än för postanvisningen. Visserligen kan *risken* sägas vara något större, eftersom ett förkommet rekommenderadt bref skall ersättas med 50 kronor, men postanvisningen endast med sitt kända verkliga belopp; men den stora skillnaden i afgift kan härmed icke tillräckligt motiveras. Hvad åter angår *besväret*, så är detta tydligen *mycket mindre jör behandlingen af ett rekommenderadt bref än för behandlingen af en postanvisning*, hvilken ju med tillhörande penningar skall å posten inslås i kuvert och förseglas och sedan fordrar ungefär samma behandling som det rekommenderade brefvet. Skulle man göra afseende på postverkets besvär, borde således postanvisningen tydligen vara dyrare än det rekommenderade brefvet. Detta kan nu för ingen del vara min mening att yrka, ty att postanvisningen är billig och beqväm, är nog godt och väl. Meningen är endast att föreslå en rimlig nedsättning uti afgiften för rekommenderade bref, likasom en sådan nedsättning redan skett uti postanvisningsafgiften, att således i viss mån likställa dessa båda: allt i den stora allmänhetens och i synnerhet de fattigarens intresse. Vill man icke nedsätta rekommendationsafgiften till full likhet med postanvisningsafgiften, till följd af den något större risken, så torde dock vara billigt att göra en nedsättning af 10 öre, så att »reket» blir 5 öre dyrare än den billigaste postanvisningen. Man må icke häremot invända: hvad behöfves detta — man kan ju använda postanvisning i stället för »rek»; — ty det är dock visst, att detta råd i många fall icke kan följas, utan en och hvar kan ofta behöfva att sända ett rekommenderadt bref. Detta gäller i synnerhet den s. k. arbetsklassen, särdeles å lands-

bygden, men äfven delvis i städerna. Många dylika personer hafva ej lätt att sätta sig riktigt in uti postanvisningens rätta begagnande; och somliga vilja och behöfva, när de skola sända ett mindre penningbelopp — i synnerhet när det gäller deras närmaste eller bekanta — de vilja och behöfva skriva mera utförligt och förtroligt, än som kan ske i postanvisning. Det är ju äfven rätt ofta besvärligt och obehvämt att sända postanvisning och lösa penningar något längre väg till poststationen.

När alltså det nuvarande förhållandet mellan afgiften för rekommenderadt bref och afgiften för postanvisning är orimligt, och eftersom det ligger i allmänhetens intresse, i synnerhet arbetsklassens, att i flera fall hellre sända små penningssummor i rekommenderadt bref än med postanvisning, så synes mig en nedsättning af 10 öre uti afgiften för det förra vara fullt motiverad, helst som vårt svenska postverk befinner sig uti en mycket god ekonomisk ställning och för öfrigt troligen icke skulle mycket förlora på den föreslagna nedsättningen, likasom det icke lär hafva förlorat på de förut tid efter annan till allmänhetens fördel företagna lättnader och nedsättningar i afseende på postbefördringen.

Ett liknande behof af ändring uti poststadgan föreligger i ett annat afseende. Det enkla portot, 10 öre, gäller endast för bref, som väga högst 15 gram. Derefter vidtager dubbelt porto, 20 öre, och gäller ända till och med 125 gram. Det synes, som dessa bestämmelser knappast hade någon annan grund än det rena godtycket, ty intet rimligt förhållande finnes mellan 15 och 125 gram. Visserligen kunde man måhända anföra utlandets exempel, men det orimliga blir icke rimligt endast därför, att det är utländskt. För öfrigt hafva vi icke för afsigt att föreslå någon ändring annat än för inrikes post. Och till stöd för en ändring i postverkets nuvarande »tyngdlag» för inrikes bref vill jag åberopa icke allenast den nyss nämnda orimligheten, utan äfven den olägenhet, besvärlighet och onödiga kostnad, som under närvarande förhållanden tillskyndas allmänheten derigenom, att vigten för det enkla portot är satt allt för låg. Det inträffar ju rätt ofta, såsom hvar man vet, att ett vanligt bref, som man väntat skola gå för enkelt porto, blifver för tungt och måste betalas med dubbelt porto. Visserligen kan man då säga: Skaffa dig en s. k. brevåg och rätta dig efter den. Ja väl; dock undrar jag, om vår allmog och våra s. k. arbetare kunna och vilja rätta sig efter denna uppmaning. Och i alla fall blir brefvet ändå lätt för tungt: det kan icke hjälpas. Mången har för tillfället icke annat än tjockt papper eller tunga kuvert att begagna eller måste nyttja lack, såsom t. ex. vid rekommendation, eller vill i brefvet sända ett porträtt eller en räkning, ett qvitto eller annat dylikt. Så blir då brefvet snart för tungt för enkelt porto, och häraf vållas stundom obe-

hag och bryderi, men alltid en dubbel utgift. Och säga hvad man vill, så är dock 10 öre, och ännu mer många 10-öringar, äfven pengar, i synnerhet för fattigt folk. Och under vårt postverks blomstrande tillstånd är det alldeles onödigt att hålla breffven så dyra. Om gränsen för det enkla 10-öres-portot uppflyttades från 15 till 25 gram, vore missförhållandet hulpet och de nyss påpekade olägenheterna skulle försvinna. Det dubbla portot skulle då befordra högst 5 gånger tyngre bref än det enkla; förhållandet dem emellan blefve 1 : 5. Och vanliga bref man och man emellan, hvilka man beräknat till ett porto, skulle då sällan blifva för tunga eller betinga dubbelt porto. Den möjliga förlust af åtskilliga tusen tioöringar, som genom den föreslagna förändringen kunde tillskyndas postverket, borde väl anses föga betyda i jmförelse med den obestridliga trefnad, som genom samma åtgärd kunde beredas många tusen korrespondenter, den besparing, som komme åtskilliga fattiga till del, och den mera rimliga proportion, som komme att uppstå mellan enkelt och dubbelt porto. I ännu högre grad gäller detta om den här ofvan omtalade nedsättningen uti rekommendationsafgiften.»

Generalpoststyrelsens den 29 nästlidne mars dagtecknade yttrande i anledning af herr Norrmans motion är af följande lydelse:

»Då en någorlunda exakt beräkning af de ekonomiska verkningarna för postverket utaf de i sistnämnda motion ifrågasatta ändringarnas genomförande icke kunnat på grund af tillgängliga poststatistiska uppgifter verkställas, men tiden ej medgifvit anordnande af de fullständigare statistiska undersökningar vid vederbörande postanstalter i riket, som de väckta förslagens stora innebörd för postverket i finansielt hänseende nog samt kunnat göra önskvärda,

har, för erhållande af material till den utredning, som nu skolat verkställas, generalpoststyrelsen låtit vid Stockholms postkontors samtliga vederbörande afdelningar och filialer under sju på hvarandra följande dagar i denna månad företaga räkning af derstädes i första hand postbehandlade inrikes brefpostförsändelser af de slag, hvilka skulle komma att beröras af de ifrågaställda ändringarna.

Det har dervid, hvad först beträffar de *rekommenderade* försändelserna, utrönt, att under den vecka, förenämnda räkning skett, till vederbörande postanstalter i Stockholm inkommit 7,118 rekommenderade inrikes bref samt 51 andra för rekommendation afsedda inrikes brefpostförsändelser (försändelser i sjelfva posttjensten — eller s. k. postsaker — oberäknade).

För helt år motsvaras dessa tal af respektive 370,136 och 2,652.

Och då, med beräkning efter förhållandena under åren 1896 och 1897, till Stockholms postanstalter kunna anses inkomma 14,8 procent af de till rikets samtliga postanstalter inkommande försändelser af detta slag, skulle såsom slutresultat, i förevarande hänseende, af den föranstaltade räkningen framgå, att inom hela riket kunna för år beräknas förekomma för inrikes befordran afsedda 2,500,918 rekommenderade bref och 17,918 andra rekommenderade brefpostförsändelser, postsaker oräknade.

Genom nedsättning af rekommendationsafgiften från 20 till 10 öre för hvarje rekommenderad inrikes postförsändelse, som är portopligtig, skulle följaktligen postverkets inkomst på denna gren af poströrelsen, för år räknadt, minskas med:

för rekommenderade bref.....	kronor 250,091: 80
för öfriga rekommenderade försändelser.....	» 1,791: 80
	<hr/>
	tillsammans kronor 251,883: 60

eller, i rundt tusental, 252,000 kronor.

Enligt den motion, om hvilken nu är fråga, skulle vidare för *vanligt* (d. v. s. ej för allenast *lokalbefordran* afsedt) inrikes portopligtigt bref lägsta vigtsatsen höjas från 15 till 25 gram, så att jemväl för dylikt bref vägande öfver 15 men ej öfver 25 gram befordringsafgiften skulle utgöra allenast 10 i stället för, såsom nu, 20 öre.

Under den vecka, då ofvan omnämnda räkning försiggått vid vederbörande postanstalter i Stockholm, hafva till desamma inkommit 5,799 förut ej postbehandlade vanliga inrikes bref inom angifna viktgränser, öfver 15 till och med 25 gram.

Detta antal skulle motsvara för helt år 301,548 stycken.

Och då, efter förhållandena de båda sistförflutna åren, af hithörande försändelser kunna beräknas från Stockholm utgå 15,2 procent, skulle siffertalet 1,983,868 beteckna det antal för annan än lokalbefordran afsedda, portopligtiga inrikes bref vägande öfver 15 men ej öfver 25 gram, som under ett år förekomme till postbefordran här i riket.

En minskning i postporto af 10 öre per försändelse af förevarande slag skulle sålunda — närmelsevis beräknadt — medföra en årlig minskning i portoinkomsterna af kronor 198,386: 80 eller, i rundt tusental, 198,000 kronor.

Med afseende emellertid derå, att sjelfva vigtsatserna för *vanliga* inrikes bref och *lokalbref* för närvarande äro desamma, och likheten derutinnan, som tillkommit på grund af Riksdagens år 1884 fattade beslut, icke lärer böra rubbas, har — på ofvan angifna sätt — särskildt beräk-

nats jemväl antalet till postanstalterna inkommande lokalbref vägande öfver 15 men ej öfver 25 gram, hvarvid visat sig, att dylika kunna antagas förekomma till ett antal af 333,000 för år inom hela riket.

Då nu befodringsafgiften för lokalbref utgör beträffande lägsta vigtsatsen 5 öre och beträffande den 2:dra vigtsatsen 10 öre, skulle alltså en eventuel minskning i befodringsafgift från 10 till 5 öre för lokalbref i vikt öfverstigande 15 men ej 25 gram medföra ytterligare minskning i portoinkomsterna per år med..... kronor 16,900: — eller, i rundt tusental, 17,000 kronor.

Huruvida höjning af lägsta vigtsatsen för omförmälda bref skulle komma att medföra ökning af antalet till postbefordran aflemnade bref, och derigenom portominuskningen för bref öfver 15 till och med 25 gram i viss mån motvägas, anser generalpoststyrelsen, minst sagdt, tvifvelaktigt. I sådant hänseende tillåter sig generalpoststyrelsen omnämna, hurusom vid handläggning, på sin tid, inom tyska riksförsamlingen af förslag, liknande det nu förevarande, numera afidne ledaren af tyska postverket, statssekreteraren von Stephan, gifvit uttryck för en uppfattning öfverensstämmande med generalpoststyrelsens nyssnämnda åsigt.

Deremot torde icke saknas skäl för det antagande, att en nedsättning af rekommendationsafgiften för inrikes brefpostförsändelser från 20 till 10 öre per försändelse skulle kunna framkalla någon ökning af antalet rekommenderade försändelser af ifrågavarande slag. Generalpoststyrelsen anser sig dock böra dervid framhålla, hurusom, i händelse af sådan ökning, postverkets ansvarighet för förlust af eller skada å sådana försändelser ock i motsvarande mån komme att ökas.

Frågan om nedsättning af rekommendationsafgiften synes derföre vara af beskaffenhet att framkalla spörsmålet om eventuel nedsättning af det belopp, hvarmed förlust af eller skada å rekommenderad inrikes försändelse må kunna ersättas. Till jämförelse dervid torde få meddelas, att, medan här i Sverige ifrågavarande belopp, för händelse af förlust, utgår med 50 kronor, varder i hvarterdera af grannländerna Norge — der rekommendationsafgiften är 10 öre — och Danmark — der den är 16 öre — en inrikes rekommenderad brefpostförsändelse, som förkommit medan den varit under postverkets vård, ersatt med allenast 20 kronor och i Tyskland — hvarest afgiften för rekommendation är 20 pfennig (18 öre) — med 42 riksmark (37 kronor 80 öre). I Frankrike läser från och med den 1 nästkommande april träda i tillämpning en lag, genom hvilken, i sammanhang med nedsättning af rekommendationsafgiften för inrikes korsbandsförsändelser (tidningar och andra trycksaker, varuprof och affärshand-

lingar) från 25 till 10 centimes, skadeståndet till afsändare för förlust af dylik försändelse blifvit nedsatt från 25 till 10 francs.»

De afgifter, som enligt nu gällande allmänna poststadga af den 9 juli 1892 äro bestämda för rekommendation och för postbefordring af bref, kunna enligt utskottets åsigt icke anses höga, och från allmänhetens sida hafva, såvidt utskottet har sig bekant, klagomål öfver storleken af dessa afgifter icke heller i nämnvärd mån förekommit. Hvad beträffar vigtsatsen för bref, som befordras för enkelt porto, så är denna här i landet bestämd till samma storlek, som enligt gällande, den 4 juli 1891 afslutade verdenspostkonvention finnes stadgad vid postbefordring af bref mellan olika länder. Att för Sverige särskildt stadga någon annan vigtsats för postbefordringen än den, som sålunda i allmänhet är gällande, torde ej vara lämpligt och skulle vid brevexling med andra länder medföra olägenheter.

På dessa skäl och då enligt generalpoststyrelsens oförmälda skrivelse genom bifall till herr Norrmans motion skulle förorsakas en minskning i postverkets inkomster af omkring 467,000 kronor, hemställer utskottet,

1:o) att den enligt gällande poststadga bestämda rekommendationsafgiften, 20 öre, måtte bibehållas oförändrad, samt

2:o) att den enligt samma stadga bestämda vigtsatsen, högst 15 gram, för bref, som befordras för enkelt porto, jemväl måtte bibehållas oförändrad.

Vidare föreslås i den af herr *Eklund* väckta motionen, att Riksdagen måtte nedsätta det inländska korsbandsportot för vanliga trycksaker från 4 öre till 2 öre per 50 gram, dock att lägsta porto skulle vara 4 öre (vid lokalbefordran 2 öre); och anför motionären till grund för detta förslag följande:

»Enligt gällande posttaxa är portot för inländska korsbandsförsändelser sålunda bestämdt:

För svenska tidningar och tidskrifter 1 öre per 50 gram, dock är lägsta portot 4 öre (vid lokalbefordran 2 öre);

för andra trycksaker 4 öre per 50 gram (vid lokalbefordran är lägsta porto 2 öre).

Jemför man portot för korsbandsförsändelser med portot för paket, finner man, att portot för paket ställer sig billigare än portot för korsband, ehuru förhållandet väl borde vara motsatt, alldenstund postverket har större besvär med ett paket än med ett korsband.

Ett paket, som väger intill $\frac{1}{2}$ kilo, kostar 30 öre i befordringsavgift, men ett korsband med samma vikt 40 öre.

Ett paket, som väger intill 1 kilo, kostar 50 öre, men ett korsband med samma vikt 80 öre.

Ett paket, som väger $1\frac{1}{2}$ kilo, kostar 75 öre, men ett korsband med samma vikt 1 krona 20 öre.

Portot för korsband till utlandet, exempelvis till Nordamerikas Förenta stater, är blott 1 öre högre per 50 gram än korsbandsportot inom landet. Vid brefbefordran är proportionen emellertid helt annan. Ett bref till utlandet kostar dubbelt mot ett inländskt bref, då vigten af brevet är högst 15 gram. Öfverstiges denna vikt, blir proportionen ännu högre till favör för det inländska portot.

Och då postverket kan befordra svenska tidningar och tidskrifter för ett porto af 1 öre per 50 gram, borde det väl icke fordras ett 4 gånger så högt porto för böcker och andra tryckalster.

Man kan mot ifrågasatt nedsättning af korsbandsportot invända, att det icke skulle vara af behofvet påkalladt därför, att vederbörande afsändare kan, för att erhålla billigare portokostnader, begagna sig af paketbefordringssättet. Detta kan visserligen vara sant, men å andra sidan torde det vara riktigt, att ett befordringssätt, som ställer sig enklare såväl för afsändare som för postverket, äfven drager ett lägre porto än det mera arbetsamma. Ett paket skall slås in omsorgsfullt, förses med adresskort, under det att korsbandet blott kräver ett enkelt omslag. Dertill kommer, att paket kunna sändas ofrankerade, hvilket naturligtvis i expeditionsafseende vållar extra arbete, under det att korsbandet måste frankeras för att kunna befordras.

Ett väl afvägd portot för vanliga trycksaker synes mig bära utgå med dubbla portot för tidningar och tidskrifter, eller 2 öre per 50 gram, dock så, att lägsta portot är 4 öre och vid lokalbefordran 2 öre.»

I anledning af herr Eklunds motion har generalpoststyrelsen i skrifvelse, likaledes dagtecknad den 29 nästlidne mars, yttrat:

»Då en någorlunda exakt beräkning af de ekonomiska verkningarna för postverket utaf den i sistnämnda motion ifrågasatta portonedsättningens genomförande icke kunnat på grund af tillgängliga poststatistiska uppgifter

verkställas, men tiden ej medgifvit anordnande af någon mera fullständig statistisk undersökning,

har, för erhållande af material till den utredning, som i förevarande hänseende nu skolat verkställas, generalpoststyrelsen låtit vid Stockholms postkontors samtliga vederbörande afdelningar och filialer under sju på hvarandra följande dagar i denna månad företaga räkning af derstädes i första hand postbehandlade försändelser af det slag, som skulle komma att af den ifrågasatta nedsättningen beröras.

Resultatet af den sålunda anställda räkningen, tillämpadt på riket i dess helhet, föreligger i härhos bifogade tabellariska sammanställning, vid hvars upprättande lagts till grund det förhållande, att under de två senast förflutna åren från hufvudstadens postanstalter befordrats i medeltal ej mindre än 41,8 procent af hela antalet sådana inrikes postförsändelser, om hvilka nu är fråga.

Såsom af omförmälda sammanställning framgår, har den ifrågasatta portonedsättningen beräknats skola medföra en årlig minskning i portoinkomsterna af kronor 39,413:04 eller, i rundt tusental, 40,000 kronor.

Vid bedömandet af de ekonomiska verkningarna för postverket af ifrågasatt portonedsättning torde emellertid äfven böra beaktas, att, om ock antagas finge, att nedsättningen skulle medföra en tillväxt i antalet af ifrågasatt postförsändelser, och portonedsättningen sålunda, åtminstone i viss mån, komme att motvägas af en genom tillväxten i försändelsernas antal åstadkommen ökning af postinkomsterna i deras helhet, det å andra sidan ej får förbises, att en dylik tillväxt i antalet af dessa ej sällan skrymmande postförsändelser säkerligen ganska snart måste framkalla behof af ökning i det redan nu strängt anlitade utrymmet i åtskilliga jernvägspostkupéer och derigenom verka till förökning af omkostnaderna för jernvägspostbefordringen.»

Den i generalpoststyrelsens ifrågasatt skrifvelse omförmälda tabellariska sammanställning finnes detta betänkande vidfogad.

Såsom motionären framhållit, förefinnes väl en ganska stor skilnad mellan portosatserna för tidningar och tidskrifter samt för andra trycksaker, hvilken omständighet dock enligt utskottets åsigt icke utmärker, att portosatserna för sistberörda varuslag äro för höga, utan snarare beror derpå, att portosatserna för tidningar och tidskrifter äro synnerligen låga. Något behof af den utaf motionären påyrkade nedsättningen anser utskottet icke förefinnas, och då, såsom generalpoststyrelsen anført, ökade kostnader

för statsverket skulle kunna vållas genom en sådan nedsättning, hemställer utskottet,

3:o) att nu stadgade afgifter för befordran mellan inrikes orter af trycksaksförsändelser, som ej utgöras af inländska tidningar och tidskrifter, måtte bibehållas oförändrad.

Stockholm den 21 april 1898.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Reservationer

vid *punkten 2:o)*
af herrar *G. Jansson, S. M. Olsson, Lundström* och *Göransson*,
hvilka ansett, att utskottet med anledning af herr Norrmans motion bort hemställa, det Riksdagen måtte besluta sådan ändring i poststadgan, att vigten å vanliga inrikes bref, som skola befordras för enkelt porto, bestämmes, i stället för 15 gram, till högst 20 gram.

Tablå

utvisande den årliga minskning i inkomster, som — på grundvalen af en vid postanstalterna i Stockholm den 2—8 mars 1898 anställd statistik — beräknats skola för svenska postverket uppkomma, derest afgiften för befordran mellan inrikes orter af trycksaksförsändelser, som ej utgöras af inrikes tidningar och tidskrifter, nedsattes från fyra till två öre per vigt 50 gram eller del af 50 gram, med iakttagande att minsta afgiften för dylik försändelse fortfarande skulle vara fyra öre.

Portosatser, efter hvilka de trycksaksförsändelser taxerats, som vid ifrågavarande statistik förekommit.	Antal under räkningsveckan den 2—8 mars 1898 vid postanstalterna i Stockholm i första hand postbehandlade trycksaksförsändelser af förevarande slag.	De i kol. 2 angifna tal skulle för helt år motsvaras af:		Beräknad minskning (med 2 öres nedsättning i afgiften per portosats) i postverkets inkomster för så stort antal försändelser af förevarande slag, som i kol. 4 angifvits.	
		för postanstalterna i Stockholm.	för samtliga postanstalter i riket.	Kr.	öre.
1.	2.	3.	4.	5.	
2	1,195	62,140	148,660	5,946	40
3	702	36,504	87,330	5,239	80
4	545	28,340	67,799	5,423	92
5	460	23,920	57,224	5,722	40
6	229	11,908	28,488	3,418	56
7	127	6,604	15,799	2,211	86
8	325	16,900	40,430	6,468	80
9	69	3,588	8,583	1,544	94
10	23	1,196	2,861	572	20
11	12	624	1,492	328	24
12	16	832	1,990	477	60
13	5	260	622	161	72
14	7	364	870	243	60
15	6	312	746	223	80
16	27	1,404	3,358	1,074	56
17	2	104	248	84	32
20	2	104	248	99	20
21	1	52	124	52	08
23	1	52	124	57	04
25	1	52	124	62	—
Summa	—	—	—	39,413	04

Stockholm, af kongl. generalpoststyrelsens statistiska kontor den 22 mars 1898.

Rafael Lundgren.